

nedsat med ikke ubetydelige Beløb. Flyttegodtgørelsen reduceres derved, at kun $\frac{3}{4}$ af Beløbet til Leje og Befordring af Omnibus godtgøres — denne Regel har for de 4 store Etater været gældende i ca. $1\frac{1}{2}$ Aar. Funktionsvederlag reduceres. Uniformsleveringerne begrænses væsentligt; Statsbaneudvalgets Forslag i saa Henseende, der endnu ikke er gennemført, var beregnet at give en Besparelse paa 630 000 Kr. for Statsbanerne, og Forslaget fra Sparekommissionens Flertal gaar paa visse Punkter noget videre og udstrækker Besparelsen til alle Etater — bortset fra Postvæsenet, hvor det særlige Spareudvalgs Forslag er gennemført. Endelig er der i 2den Betænkning Forslag om Forhøjelse af Tjenestemændenes Betaling for Centralvarme eller Brændsel og om Nedsættelse af visse Ydelser i Søværnet; den sidste Foranstaltning kræver Lovændring. Dette er nogenlunde alle eller maaske alle de Besparelser, der er indført, og som ærede Medlemmer ser, er det ikke saa ganske lidt, det drejer sig om. Den højtærede Finansminister har da ogsaa kalkuleret disse Besparelser til ca. 12 Mill. Kr.

Alle disse mange Besparelser har været til Forhandling mellem Tjenestemændene og Regeringen, og man er blevet enig paa dette Punkt. Overhovedet er der, saa vidt mig bekendt, ikke gennemført nogen Bestemmelse med Hensyn til Nedsættelse af Tjenestemændenes Lønninger, uden at Tjenestemændene ogsaa har givet deres Samtykke dertil. Her er det første Gang, der paa Rigsdagens Bord ligger et Forslag om Nedsættelse af Tjenestemandslønninger, som ikke er godkendt af Tjenestemændene selv. Det er min Overbevisning, at hvis den højtærede Finansminister havde villet forhandle med Tjenestemændene, var man ogsaa naaet til et Resultat, som baade Landet og Tjenestemændene kunde have accepteret. Det er mange Penge, der allerede er sparet, og sparet med Tjenestemændenes Samtykke. Jeg tror derfor, der kunde være udmærket godt Haab om, at man ved at optage en Forhandling kunde blive enig med Tjenestemændene om Forslag, gaaende ud paa at paabegynde en Nedsættelse af Konjunkturtillæget.

Til Trods for, at der allerede er sket saa store Nedsættelser i Tjenestemændenes Lønninger, mener mit Parti, at hele den økonomiske Udvikling, som den foreligger, og som der er Udsigt til, at den vil fortsættes i den kommende Tid, taler for, at vi maa ind paa at afvikle Konjunkturtillæget. Men vi mener rigtignok, at det er

alt for haardt at tage $\frac{1}{3}$ af det straks; vi vil meget anbefale, at man skred til en Forhandling med Tjenestemændene paa Grundlag af Nedsættelse af Konjunkturtillæget med f. Eks. $\frac{1}{5}$ og ser, hvad der vilde komme ud deraf. En Nedsættelse med $\frac{1}{5}$ vilde dog betyde en Besparelse paa noget over 10 Mill. Kr., og disse 10 Mill. Kr. lagt til de 12 Mill. Kr., som spares i Henhold til Sparekommissionens Forslag, og til de mange Millioner, der allerede er sparet ved Dyrtidstillæggets automatiske Nedgang, vil give en smuk Sum. Lad os saa se Tiden an til næste Aar, se, hvordan Forholdene saa stiller sig, inden vi gaar videre.

Det er mit Haab, at denne Sag vil blive henvist til Lønningsudvalget, for at vi dér kan tage disse Forhandlinger op, som jeg mener allerede burde være ført af Finansministeren sammen med Tjenestemændene. For saa vidt den højtærede Minister og de ærede Regeringspartier stiller sig velvilligt i Udvalget overfor Tanken om en saadan Forhandlings Genoptagelse, har de Socialdemokratiets Tilslutning dertil; og jeg føler mig overbevist om, at saa har de ogsaa samtlige Tjenestemænds Tilslutning dertil, ligesom jeg ogsaa føler mig overbevist om, at der vil kunne naas til et heldigt Resultat, saa at vi i Fred og Fordragelighed kan skride til en Begyndelse af Nedsættelse af Konjunkturtillæget i Stedet for, som jeg synes, det her er sket, at stikke Tjenestemændene denne Knytnæve i Ansigtet. Hellere Fred og Fordragelighed end et Ultimatum, siger jeg, og for saa vidt Regeringen kan acceptere dette Synspunkt, har den mit Partis Støtte dertil.

Parkov: Allerede paa et meget tidligt Tidspunkt blev der fra konservativ Side gjort Forsøg paa at forbedre Tjenestemændenes økonomiske Kaar; disse Forsøg fortsattes uafbrudt og med megen Styrke, men desværre lykkedes det først at faa gennemført en Forbedring af disse Kaar, da vi naaede til Tjenestemandsløven af 1919, det vil sige meget for sent. Et Led af denne Lovgivning var ogsaa Bestemmelsen om, at der skulde ydes Tjenestemændene et Konjunkturtillæg, og dette var — som det er udtalt af Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen — at forstaa saaledes, at Konjunkturtillæget skulde staa i et rimeligt Forhold til det almindelige Velstandsmoment ude i Befolkningen. Det er tidligere bekræftet fra vor Side, at dette ogsaa var vor Opfattelse, og jeg skal lige saa lidt som andre ærede Medlemmer komme nærmere ind paa at diskutere Berettigelsen